

מ"ת 2528/01/17 - מדינת ישראל נגד יוסף עובד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
מ"ת 2528-01-17 מדינת ישראל נ' עובד(עציר)
10 ינואר 2017

מספר פל"א 8610/2017

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיב יוסף עובד (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד בסון

ב"כ המשיב: עו"ד שלומי בר

המשיב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להחזקת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "החוק"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח וכן נהיגה ללא טסט לרכב. בנוסף נטען כי רישיון נהיגתו פקע כ- 6 שנים.

ב"כ המבקשת טוענת כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

ב"כ המבקשת טוענת, כי לנוכח העבירה בכתב האישום קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו ולפיכך ומשאין בנסיבות מקרה זה אין לחפש חלופת מעצר הולמת ומבקשת להיעתר לבקשתה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום

עמוד 1

ב"כ המשיב הסכים לקיומן הן של ראיות לכאורה והן לעניין קיומן של חזקת מסוכנות, אך טען כי ניתן לאיין את מסוכנות המשיב בדרך של חלופת מעצר, וביקש לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית אבות פאלס בנהריה.

אין חולק כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה וטיבן של ראיות אלו הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (ראה בש"פ 8587/95 זאדה נ. מ"י).

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב ואף קיימת עילת מעצר כנגדו בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21(א)(1)(ב). אכן, הצדק עם המאשימה הטוענת כי על פניו יש להורות על החזקת המשיב במעצר בשל העובדה כי מדובר בעבירות חוזרות ונשנות, כולל עבירות זהות וכי לא היה בעונשים שהוטלו על המשיב בעבר, די, כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות. אלא, יחד עם זאת, יש לציין כי בסמוך למעצרו, הועבר המשיב לאשפוז בבית חולים למן 5.1.17 עד 8.1.17, מועד בו שוחרר בתנאים מגבילים.

עובדות אלה משנות את התמונה במקצת.

לנגד עיני, גילו המתקדם של המשיב וכן תיעוד רפואי המעיד על מצבו העדכני וכן על כי סובל מהפרעה דו קוטבית.

כמצוות המחוקק על בית המשפט לבדוק חלופת מעצר ולבחון אם ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב באמצעות חלופת מעצר.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלבנטיים מצאתי כי יש בתנאים שיפרטו כדי להבטיח אמצעי חלופי ראוי למעצר ובכך לאזן בין האינטרס הציבורי לבין האינטרס הפרטי של המשיב ולא לפגוע בחירותו של המשיב מעבר לנדרש.

נחה דעתי כי המדובר בחלופת מעצר אשר הוכרה על ידי בתי משפט, כולל בית המשפט העליון, ראה פסק דינו של ביהמ"ש העליון בעניינו של מלקולם ברמן נ' מדינת ישראל ע"פ 4833/16 וכן פסק דינה של כבוד השופטת שירה בן שלמה במ"ת 49983-07-13.

אשר על כן, אני מורה כי המשיב ייעצר בכפוף לתנאים הבאים:

1. מעצר בית מלא בבית אבות פאלס ברחוב המעפילים 26 נהריה, בתנאי מעצר בית מלא. נאסר על

המשיב לעזוב את המקום, למעט יציאה לטיפולים רפואיים ולבית המשפט, כאשר כל יציאה תעשה בליווי מי מעובדי המקום אשר מודע למיחוס לו.

ככל שיהיה צורך באשפוז, יודע מיידית לב"כ הצדדים, למשטרה ולבית המשפט והגורם המלווה ישאר לצידו עד להגעת המשטרה ולכל הפחות למשך 12 שעות מרגע אשפוזו.

רשמתי לפניי דבריו של מר שלום ואנונו, נציג רשת בתי אבות לפיהם, ילווה אישית את המשיב עד לבית ליליאן בעכו ויעשה הסידורים הנדרשים להעברתו המלוות מחר לנהריה, למעון פאלס.

כמו כן, לאחר שהסנגור קיים בירור למול מר שלמה רפפורט מנהל מעון פאלס, זה יודיענו בכתב תוך 48 שעות שמותיהם של מפקחים נוספים אשר יודיעו למשטרה במידה ותהיה הפרה.

2. בהיות נעדר גורמי תמיכה ואפשרויות מימון, רואה, באופן חריג, להסתפק בחתימה על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

3. צו עיכוב יציאה מהארץ יוצא כנגד המשיב. על המשיב להגיש בקשה לביטול צו העיכוב בתום ההליכים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ב טבת תשע"ז, 10/01/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הוקלד על ידי הילה שרעבי